

ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ พ.ศ.

(พลเอก กิตติศักดิ์ รัฐประเสริฐ กับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๐,๓๒๗ คน เป็นผู้เสนอ)

สำเนาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ พ.ศ.

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่การบริหารราชการแผ่นดินทั้งในส่วนของภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรอิสระภายใต้รัฐธรรมนูญ รวมถึงการบริหารจัดการภาคเอกชนในองค์กรบริษัท องค์กรมหาชน และภาคประชาชน นอกจากจะต้องมีวิธีการบริหารจัดการที่ดี เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแล้ว ยังจำเป็นต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ทางด้านธรรมาภิบาล เพื่อให้ประชาชนเกิดความมั่นใจ ศรัทธา และไว้วางใจ ประกอบกับปัจจุบันมีการส่งเสริมให้ดำเนินการบริหารราชการแผ่นดินตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินทั้งในส่วนของภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรอิสระภายใต้รัฐธรรมนูญ รวมถึงการบริหารจัดการภาคเอกชนในองค์กรบริษัท องค์กรมหาชน และภาคประชาชน เกิดประสิทธิภาพ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๖๕ ที่มีวัตถุประสงค์ให้การบริหารจัดการโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ และให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ตามพระราชบัญญัติการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ เพื่อเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และขับเคลื่อนธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในทุกองค์กรและทุกภาคส่วน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องใช้ระบบคณะกรรมการ ในการจัดตั้งสภาธรรมาภิบาลแห่งชาติ และสภาธรรมาภิบาลระดับท้องถิ่น จัดสร้างเกณฑ์การประเมินองค์กรและโครงการต่าง ๆ ในกรอบของธรรมาภิบาล หรือทำการประเมินและให้ข้อเสนอแนะในเรื่องธรรมาภิบาลขององค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ องค์กรอิสระและภาคเอกชนในโครงการที่องค์กรเหล่านั้นได้ดำเนิน หรือตามภารกิจขององค์กรในกรอบของตัวชี้วัดธรรมาภิบาลที่สร้างขึ้น เพื่อให้เกิดการใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำเนาร่างพระราชบัญญัติ.....

ร่าง

พระราชบัญญัติ

คณะกรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ

พ.ศ.

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคณะกรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ที่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วย
วิธีงบประมาณหรือกฎหมายอื่น องค์การมหาชน องค์การอิสระ องค์การตามรัฐธรรมนูญ หน่วยงานของรัฐสภา
มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่มีกฎหมายกำหนด

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

หลักธรรมาภิบาล

มาตรา ๕ หลักธรรมาภิบาล ได้แก่

(๑) หลักคุณธรรม

(๒) หลักนิติธรรม

สำเนาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการธรรมาภิบาลแห่งชาติ พ.ศ.

- (๓) หลักความโปร่งใส
- (๔) หลักการมีส่วนร่วม
- (๕) หลักความรับผิดชอบ
- (๖) หลักความคุ้มค่า

หมวด ๒

คณะกรรมการการธรรมาภิบาลแห่งชาติ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการการธรรมาภิบาลแห่งชาติคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ธ.ภ.ช.” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง รองประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกเก้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง และผู้ซึ่งได้รับการสรรหาเป็นกรรมการ ธ.ภ.ช. ต้องเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นที่ประจักษ์ มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย บัญชี เศรษฐศาสตร์ การบริหาร ราชการแผ่นดิน หรือการอื่นใดอันเป็นประโยชน์ต่อการธรรมาภิบาล

ให้เลขาธิการเป็นเลขานุการ

มาตรา ๗ กรรมการต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีแต่ไม่เกินเจ็ดสิบปี
- (๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- (๔) มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์
- (๕) มีสุขภาพที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๘ คณะกรรมการต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ในระยะสามปีก่อนได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการสรรหา

(๒) ติดยาเสพติดให้โทษ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ

(๕) เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ดังนี้

(ก) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(ข) อยู่ในระหว่างเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่

(ค) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) อยู่ระหว่างถูกระงับการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นการชั่วคราวหรือถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

สำเนาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสรรหาและแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ...

(๗) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

(๘) เคยได้รับโทษจำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงสิบปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อหรือวันสมัครเข้ารับการสรรหา แล้วแต่กรณี เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๙) เคยถูกสั่งให้พ้นจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๐) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเพราะกระทำความผิดกฎหมายอาญา

มาตรา ๙ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นหรือแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นหรือแทนตำแหน่งที่ว่างลงนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

เพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมการคนใหม่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่เมื่อสิ้นสุดวาระของคณะกรรมการคนเดิม ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการคนใหม่เป็นการล่วงหน้าตามสมควร

มาตรา ๑๐ กรรมการจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด มีสิทธิพิจารณาว่ากรรมการผู้ใดกระทำการขาดความซื่อสัตย์สุจริต ขาดความเที่ยงธรรม จงใจฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือมีพฤติการณ์ที่เป็นการเสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่งอย่างร้ายแรง เพื่อให้มีมติให้พ้นจากตำแหน่งได้

มาตรา ๑๑ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๒ กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเป็นอิสระและเป็นกลาง รวมทั้งต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติและประชาชนเป็นสำคัญ

กรรมการต้องไม่กระทำการใดอันเป็นการกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่หรือเสื่อมเสียถึงเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการอาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๑ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้กรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

สำเนาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการมรดกภูมิปัญญาท้องถิ่น พ.ศ.

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบและสอดส่องการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและหลักธรรมาภิบาล

(๒) จัดตั้งสภาธรรมมาภิบาลแห่งชาติ และสภาธรรมมาภิบาลระดับท้องถิ่น

(๓) จัดสร้างเกณฑ์การประเมินองค์กรและโครงการต่าง ๆ ในกรอบของธรรมมาภิบาล

(๔) เสนอและปรับปรุงเกณฑ์ในการประเมินด้านธรรมมาภิบาลในหน่วยงานของรัฐ และ

ภาคเอกชน

(๕) ทำการประเมินและให้ข้อเสนอแนะในเรื่องธรรมมาภิบาลขององค์กรต่าง ๆ ทั้งหน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชน ในโครงการที่องค์กรเหล่านั้นได้ดำริ หรือตามภารกิจขององค์กร ในกรอบของตัวชี้วัดธรรมมาภิบาลที่สร้างขึ้น

(๖) จัดตั้งสถาบันพัฒนาธรรมมาภิบาลแห่งชาติเพื่อให้ความรู้และส่งเสริมวัฒนธรรมธรรมมาภิบาลเพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศ

(๗) ส่งเสริมการนำวัฒนธรรมธรรมมาภิบาลไปใช้ในการพัฒนาประเทศ

(๘) พัฒนาการศึกษในทุกมิติเกี่ยวกับธรรมมาภิบาลเพื่อนำความรู้และความเข้าใจในหลักธรรมมาภิบาลให้กับประชาชน

(๙) พิจารณาออกประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการมีการบังคับใช้กฎหมาย ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรที่ทำการประเมินและให้ข้อเสนอแนะในเรื่องธรรมมาภิบาลขององค์กรต่าง ๆ ทั้งหน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชน ในโครงการที่องค์กรเหล่านั้นได้ดำริหรือตามภารกิจขององค์กรในกรอบของตัวชี้วัดธรรมมาภิบาลที่สร้างขึ้น

(๒) เป็นองค์กรในการจัดตั้งสถาบันพัฒนาธรรมมาภิบาลแห่งชาติเพื่อให้ความรู้และส่งเสริมวัฒนธรรมธรรมมาภิบาลเพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศ

(๓) เป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมการนำวัฒนธรรมธรรมมาภิบาลไปใช้ในการพัฒนาประเทศ

(๔) พัฒนาศึกษาในทุกมิติเกี่ยวกับธรรมมาภิบาลเพื่อนำความรู้และความเข้าใจในหลักธรรมมาภิบาลให้กับประชาชน

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการมีการบริหารองค์กร ดังนี้

(๑) ส่วนกลาง

(๒) ส่วนท้องถิ่น

(๓) สถาบันพัฒนาธรรมมาภิบาลแห่งชาติ

สำเนาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสรรหาและ คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ ประกอบด้วยประธานกรรมการสรรหา จำนวน ๑ คน รองประธานกรรมการสรรหา จำนวน ๑ คน และกรรมการสรรหาจำนวน ๗ คน

หมวดที่ ๓

คณะกรรมการสรรหา

มาตรา ๑๘ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคนหนึ่ง ทำหน้าที่ในการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ ประกอบด้วยประธานกรรมการสรรหา จำนวน ๑ คน รองประธานกรรมการสรรหา จำนวน ๑ คน และกรรมการสรรหาจำนวน ๗ คน

กรรมการสรรหาตามวรรคหนึ่งต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๗ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา และคัดเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาประธานกรรมการ รองประธานกรรมการและกรรมการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

มาตรา ๑๙ ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ

มาตรา ๒๐ เมื่อได้คัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาแจ้งรายชื่อประธานกรรมการ รองประธานกรรมการและกรรมการ พร้อมหลักฐานแสดงคุณสมบัติตามมาตรา ๗ และการไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ รวมทั้งความยินยอมของบุคคลดังกล่าว เพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการต่อไป

หมวดที่ ๔

สำนักงานคณะกรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ

มาตรา ๒๑ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงานธ.ภ.ช.”

ให้สำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคลและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของประธานกรรมการ

มาตรา ๒๒ กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ เลขานุการ พนักงาน และลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับความคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

สำเนาร่างพระราชบัญญัติ.....คณะกรรมการธรรมภิบาลแห่งชาติ พ.ศ.

ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๒๓ ให้สำนักงานมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปและงานธุรการของคณะกรรมการ
- (๒) ร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงาน เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์งานและกิจการเกี่ยวกับการส่งเสริมธรรมภิบาล
- (๔) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามโครงการ แผนงาน และนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมธรรมภิบาล และรายงานให้คณะกรรมการทราบ
- (๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๔ ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการธรรมภิบาลแห่งชาติคนหนึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ขึ้นตรงต่อประธานกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน

ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน เพื่อการนี้เลขาธิการมอบอำนาจให้พนักงานปฏิบัติหน้าที่เฉพาะอย่างแทนได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๕ ให้ประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งเลขาธิการ เลขาธิการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ รวมทั้งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหารจัดการองค์กร

มาตรา ๒๖ เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ให้เลขาธิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการขึ้นใหม่

เพื่อให้ได้มาซึ่งเลขาธิการคนใหม่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่เมื่อสิ้นสุดวาระของเลขาธิการคนเดิม ให้ดำเนินการคัดเลือกเลขาธิการใหม่เป็นการล่วงหน้าตามสมควร

มาตรา ๒๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระมาตรา ๒๖ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) มีอายุครบหกสิบปี
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง

สำเนาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสรรหาและสรรหาอภิมณฑลแห่งชาติ พ.ศ.

(๕) คณะกรรมการมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง บกพร่องในหน้าที่อย่างร้ายแรง หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

มาตรา ๒๘ สำนักงานมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม
- (๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสม
- (๓) รายได้และผลประโยชน์อันได้มาจากการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

และสำนักงาน

- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้สำนักงาน
- (๕) รายได้และดอกผลจากทรัพย์สินของสำนักงาน

มาตรา ๒๙ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสำนักงาน ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน

ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๓๐ การบัญชีของสำนักงานให้จัดทำตามมาตรฐานการบัญชี ตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชีและการพัสดุของสำนักงาน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ในการตรวจสอบภายใน ให้มีผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบภายในโดยเฉพาะ และให้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๑ ให้สำนักงานจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

ในทุกรอบปีงบประมาณ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีอิสระที่คณะกรรมการแต่งตั้งโดยได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะหว่ากาใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำบันทึกรายงานผลเสนอต่อคณะกรรมการ และคณะรัฐมนตรี

ให้สำนักงานเป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๒ การสรรหาประธานกรรมการและกรรมการให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีคณะกรรมการสรรหาครบถ้วนตามมาตรา ๑๘ และหากมีเหตุจำเป็นให้คณะกรรมการสรรหาขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินหกสิบวัน

มาตรา ๓๓ ในวาระเริ่มแรก ให้สำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการในการดำเนินการ
สรรหาคณะกรรมการ

มาตรา ๓๔ ในวาระเริ่มแรก ก่อนที่สำนักงานจะได้รับการจัดสรรงบประมาณให้คณะกรรมการจัดทำแผนดำเนินการของตน และการบริหารกิจการของสำนักงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อขอรับการอุดหนุนจากเงินงบประมาณรายจ่าย เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการตามแผนดังกล่าว

ให้คณะกรรมการพิจารณาจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายจากเงินอุดหนุนแก่การดำเนินการตามแผนที่คณะกรรมการเสนอตามความจำเป็น

.....

.....

สำเนาร่างพระราชบัญญัติ...การบูรณาการสรรพสิทธิพลเน้๖๔๓ พ. ๑....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ

พ.ศ.

ผู้ริเริ่มกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

๑.๑ ตามที่คณะรัฐมนตรีสมัย พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เคยมีมติเมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ เห็นชอบวาระแห่งชาติด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาลและการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ บัดนี้ เวลาล่วงเลยมากกว่า ๑๕ ปี แต่ยังไม่เห็นผลการขับเคลื่อนการดำเนินการตามวาระแห่งชาติ และข้อเสนอด้านนี้อย่างเป็นรูปธรรมที่พิสูจน์ได้ จากดัชนีวัดภาพลักษณ์ปัญหาคอร์รัปชัน ปี ๒๕๖๓ (Corruption Perception Index – CPI ๒๐๒๐) ประเทศไทยได้ ๓๖ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน เป็นอันดับที่ ๑๐๔ จาก ๑๘๐ ประเทศ ลดลง ๓ อันดับ จากปี ๒๕๖๒ ยังอยู่ระดับ ๓๖ - ๓๘ คะแนน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของโลก และยังไม่มีแนวโน้มที่จะดีขึ้น เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินทั้งในส่วนของภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรอิสระภายใต้รัฐธรรมนูญ รวมถึงการบริหารจัดการภาคเอกชนในองค์กรบริษัท องค์กรมหาชน และภาคประชาชน เกิดประสิทธิภาพ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๖๕ ที่มีวัตถุประสงค์ให้การบริหารจัดการโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ และให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ตามพระราชบัญญัติการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ เพื่อเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และขับเคลื่อนธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในทุกองค์กรและทุกภาคส่วน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องใช้ระบบคณะกรรมการ ในการจัดตั้งสภาธรรมาภิบาลแห่งชาติ และสภาธรรมาภิบาลระดับท้องถิ่น จัดสร้างเกณฑ์การประเมินองค์กร และโครงการต่าง ๆ ในกรอบของธรรมาภิบาล หรือทำการประเมินและให้ข้อเสนอแนะในเรื่องธรรมาภิบาลขององค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ องค์กรอิสระและภาคเอกชน ในโครงการที่องค์กรเหล่านั้นได้ดำเนินหรือตามภารกิจขององค์กรในกรอบของตัวชี้วัดธรรมาภิบาลที่สร้างขึ้น เพื่อให้เกิดการใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๒ โดยที่การบริหารราชการแผ่นดินทั้งในส่วนของภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรอิสระภายใต้รัฐธรรมนูญ รวมถึงการบริหารจัดการภาคเอกชนในองค์กรบริษัท องค์กรมหาชน และภาคประชาชน นอกจากจะต้องมีวิธีการบริหารจัดการที่ดี เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแล้ว ยังจำเป็นต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ทางด้านธรรมาภิบาล เพื่อให้ประชาชนเกิดความมั่นใจ ศรัทธา และไว้วางใจ ประกอบกับปัจจุบันมีการส่งเสริมให้ดำเนินการบริหารราชการแผ่นดินตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินทั้งในส่วนของภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรอิสระภายใต้รัฐธรรมนูญ รวมถึงการบริหารจัดการภาคเอกชนในองค์กรบริษัท องค์กรมหาชน และภาคประชาชน เกิดประสิทธิภาพ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๖๕ ที่มีวัตถุประสงค์ให้การบริหารจัดการโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ และให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติตามพระราชบัญญัติการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ เพื่อเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และขับเคลื่อนธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในทุกองค์กรและทุกภาคส่วน ดังนั้น จึงมีความ

สำเนาร่างพระราชบัญญัติ... พ. ๗....

จำเป็นต้องใช้ระบบคณะกรรมการ ในการจัดตั้งสภาธรรมาภิบาลแห่งชาติ และสภาธรรมาภิบาลระดับท้องถิ่น จัดสร้างเกณฑ์การประเมินองค์กรและโครงการต่าง ๆ ในกรอบของธรรมาภิบาล หรือทำการประเมินและให้ข้อเสนอแนะในเรื่องธรรมาภิบาลขององค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ องค์กรอิสระและภาคเอกชนในโครงการ ที่องค์กรเหล่านั้นได้ดำริ หรือตามภารกิจขององค์กรในกรอบของตัวชี้วัดธรรมาภิบาลที่สร้างขึ้น เพื่อให้เกิดการใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- ๒.๑ กำหนดบทนิยามเพื่ออธิบายความหมายของถ้อยคำที่ใช้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓)
- ๒.๒ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)
- ๒.๓ กำหนดให้มีขอบเขตของหลักธรรมาภิบาล (ร่างมาตรา ๕)
- ๒.๔ กำหนดให้มีคณะกรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๖ ถึงมาตรา ๑๗)
- ๒.๕ กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหา (ร่างมาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๒๐)
- ๒.๖ กำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการธรรมาภิบาลแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๒๑ ถึงมาตรา ๓๑)
- ๒.๗ กำหนดบทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๓๒ ถึงมาตรา ๓๔)